

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-111/14

Priština,
21. januar 2016.

U postupku:

E. V.

žalilac/u ime podnosioca zahteva

protiv

nema tuženog

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Beshir Islami i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 od 27. novembra 2013. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA00854), nakon zasedanja održanog dana 21. januara 2016. godine, donosi sledeću

PRESUDU

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je E. V. u ime svog pokojnog supruga M. V.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/220/2013 od 27. novembra 2013. (u delu koji se tiče zahteva KPA00854).

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 30. maja 2007, podnosilac zahteva, M. V., je podneo zahtev tražeći vraćanje u posed nepokretne imovine koja je upisana kao katastarska parcela br. 334/1, katastarska opština Kovrage, površine 0 hektara, 20 ari i 5 metara kvadratnih, po kulturi šuma, navodeći da je do gubitka imovine došlo zbog oružanog sukoba iz 1998/99, bez navođenja konkretnog dana gubitka.
2. U prilog zahtevu, strana je podnela sledeća dokumenta
 - ličnu kartu od 3. januara 1987, izdatu od strane SUP Mitrovica (tadašnja Titova Mitrovica) sa adresom prebivališta u ul. Anke Spajić, Mitrovica;
 - posedovni list br. 155 od 19. avgusta 1978, izdat od starane Direktorata za geodeziju, Istok;
 - fotokopiju plana parcele br. 334/1, izdatog od starane Direktorata za geodeziju, Istok.
3. Naknadno, supruga podnosioca zahteva, E. V. (žalilac) je podnela sledeće:
 - izvod iz matične knjige umrlih za podnosioca zahteva od 24. juna 2009, izdat od strane paralelnih organa za civilnu registraciju, kojim se dokazuje da je podnosilac zahteva, M., preminuo dana 29. maja 2009. i da je E. V. njegova udovica;
 - posedovni list br. 209, izdat od strane izmeštenog katastra, kojim se dokazuje da je imovina bila upisana na ime podnosioca zahteva, M. V.;
 - pisanu izjavu žalioca E. V. upućenu Kosovskoj agenciji za imovinu od 16. septembra 2009, u kojoj ona potvrđuje da je od celokupne imovine iz posedovnog lista br. 209 u vlasništvu njenog pokojnog supruga, osim parcela br. 530/3, 530/4 i 530/5, sve ostale parcele su prodane godine 1970, ali nisu prenesene na ime novih vlasnika i ona traži od Komisije da donese odluku kojom će potvrditi vlasništvo kako bi se pokrenuo ostavinski postupak kojim bi oni koji su kupili tu imovinu od njenog pokojnog supruga bili proglašeni vlasnicima imovine;

- smrtovnicu od 24. juna 2009, izdatu od strane paralelnih organa za civilnu registraciju u Mitrovici, gde se u delu za imovinu nalaze samo stan i garaža u Mitrovici, ali ne i predmetna imovina.
4. Fizička identifikacija imovine je obavljena 20. februara 2008. Službenici agencije su utvrdili da se radi o šumi i u vreme posete je niko nije koristio.
 5. Niko se nije javio da ospori zahtev, niti da učestvuje u postupku.
 6. U konsolidovanom izveštaju o verifikaciji od 6. maja 2008, posedovni list br. 209 je pozitivno verifikovana od strane Katastra u Istoku.
 7. Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK), na osnovu dokaza koje su podnele strane u postupku, i na osnovu obaveštenja o odluci KPCC/D/A/19/2008 od 20. juna 2008, je odlučila da usvoji zahtev M. V. i utvrdila da je podnosilac zahteva dokazao da je vlasnik celokupne predmetne imovine i izdala je nalog tuženom, ukoliko postoji, da napusti imovinu u roku od 30 dana od dana uručenja odluke.
 8. Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 3. aprila 2009.
 9. Dana 19. februara 2010, u odluci br. KPCC/RES/15/2010, Komisija je utvrdila da je, prilikom odlučivanja, došlo do propusta u vezi sa obaveštenjima o zahtevima i da nisu fizički identifikovani, odnosno da nije izdato obaveštenje. Odluka Komisije po ovom zahtevu je poništena i zahtev je vraćen Sekretarijatu na ponovni postupak nakon ponovljenog fizičkog obaveštenja.
 10. Dana 3. avgusta 2010, zahtev je objavljen u glasniku agencije, Kancelariji UNHCR i postavljeno je obaveštenje na ulazu u predmetnu imovinu. Pored toga, obaveštenje je poslato i Opštini Istok, Opštinskom sudu u Peći i Regionalnoj kancelariji agencije. KAI je potvrdila obaveštenje dana 31. avgusta 2010. i utvrđeno je da je imovina pravilno identifikovana.
 11. Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK), na osnovu dokaza koje su podnele strane u postupku, i na osnovu obaveštenja o odluci KPCC/D/A/147/2012 od 19. aprila 2008, je odlučila da usvoji zahtev M. V. i utvrdila da je podnosilac zahteva dokazao da je vlasnik celokupne predmetne imovine i izdala je nalog tuženom, ukoliko postoji, da napusti imovinu u roku od 30 dana od dana uručenja odluke.
 12. Supruga podnosioca zahteva, sada preminulog, je primila odluku Komisije dana 26. septembra 2012.

13. Dana 21. avgusta 2013, odlukom KPCC/RES/33/2013, Komisija je poništila prethodnu odluku po zahtevu Sekretarijata zbog toga što je strana u predmetu KPA00855 izjavila da je njen pokojni suprug prodao predmetnu imovinu, uključujući i parcelu 334/1.
14. Podneskom od 9. oktobra 2013, Sekretarijat je obavestio podnosioca zahteva o poništenju prethodne odluke.
15. Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK), na osnovu dokaza koje su podnele strane u postupku, i na osnovu obaveštenja o odluci KPCC/D/A/220/2013 od 27. novembra 2013, je odlučila da odbije zahtev M. V.
16. U grupnoj odluci i konkretnom obrazloženju o zahtevu u stavovima 169 i 170, Komisija je utvrdila da je podnosilac zahteva prvobitno naveo da je došlo do gubitka imovine usled sukoba, ali kasnije je obavestio Izvršni sekretarijat agencije da je imovina bila prethodno prodana.
17. Pod takvim okolnostima, Komisija je utvrdila da nije došlo do gubitka imovine usled okolnosti koje su u vezi sa oružanim sukobom, već podnosilac zahteva nije imao imovinsko pravo nad imovinom zbog raspolaganja imovinom po sopstvenom nahođenju tokom sedamdesetih.
18. Strana je primila osporenu odluku dana 26. marta 2014. i izjavila je žalbu Vrhovnom sudu dana 22. aprila 2014.

Navodi strana u postupku

19. Žalilac u žalbi navodi da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno i da nisu ispunjeni uslovi da KIZK donese odluku u vezi sa predmetnom imovinom. Ona sada tvrdi da predmetna imovina, parcela br. 334/1, nije prodana i da Komisija nije predočila dokaze na osnovu kojih je donela takav zaključak. Ona navodi da je zakonski nemoguće da Komisija donese dve uzastopne odluke u njenu korist, a da onda odbaci njen zahtev u poslednjoj odluci.
20. Stoga, ona predlaže sudu da usvoji žalbu i da poništi odluku Komisije, kao i da donese presudu kojom bi joj predmetna imovina bila vraćena u posed.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe

21. Žalba je prihvatljiva. Podneta je u zakonskom roku od 30 dana, kao što je predviđeno članom 12.1 Zakona br. 03/L-079.

Nadležnost

22. Shodno članu 3.1 UNMIK uredbe 2006/50 o rešavanju zahteva u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, Komisija je nadležna da rešava zahteve i zahteve za imovinska prava „koji su u direktnoj vezi sa ili su rezultat oružanog sukoba na Kosovu od 27. februara 1998. do 20. juna 1999“.
23. Vrhovni sud je nadležan da odlučuje po žalbi na odluke Komisije, shodno članu 12.1 UNMIK uredbe 2006/50, kao što je izmenjeno i dopunjeno Zakonom br. 03/L-079.

Meritum žalbe:

24. Nakon razmatranja podnesaka iz spisa predmeta, osporene odluke i navoda, shodno članu 194 ZPP, Vrhovni sud smatra da je žalba neosnovana zbog toga što je osporena odluka doneta izvan delokruga KIZK, zbog čega je morala da bude poništena, a zahtev M. V. odbačen kao neprihvatljiv iz sledećih razloga.
25. Tokom postupka pred KAI, žalilac je naveo u podnesku od 16. septembra 2009. da je cilj podnošenja zahteva u vezi sa imovinom da se omogući ostavinski postupak nakon što je podnosilac zahteva preminuo i da se imovina upiše na ime novih vlasnika koji su kupili imovinu od supruga podnosioca zahteva godine 1970, i da su osim parcela br. 530/3, 530/4 i 530/5, sve ostale prodate 1970, ali nisu prenete na ime novih vlasnika.
26. U smrtovnici od 24. juna 2009, koja predstavlja dokument pokretanja ostavinskog postupka, izdatoj od strane paralelnih organa za civilnu registraciju u Mitrovici, u delu za nepokretnu imovinu – zaostavštinu koja je ostala iza pokojnog M. V., nalaze se samo stan i garaža u Mitrovici, ali ne i predmetna imovina
27. Nakon verifikacije sprovedene od strane KAI jedinice za verifikaciju, u konsolidovanom izveštaju o registraciji od 6. maja 2008, stoji da je posedovni list br. 209 pronađen u Katastru u Istoku i da je imovina upisana na ime podnosioca zahteva.
28. Vrhovni sud napominje da je KIZK donela odluku izvan svog delokruga koji je predviđen članom 3.1 UNMIK uredbe 2006/50 o rešavanju zahteva u vezi sa privatnom nepokretnom

imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079. Vrhovni sud smatra da je žalba neosnovana.

29. KIZK je nadležna da rešava zahteve iz tačke 21 ove presude, i jasno je da do gubitka imovinskog prava nije došlo usled oružanog sukoba na Kosovu od 27. februara 1998. do 20. juna 1999, nego zbog dobrovoljnog otuđenja imovine putem prodaje pre mnogo godina.
30. Što se tiče navoda žalioaca da je nezakonito da Komisija donese dve odluke sa suprotnim zaključcima, sud je ispitao navode žalioaca i utvrdio da je Komisija u prvoj odluci poništila sopstvenu odluku usled neadekvatnih procesnih radnji. Dok je u drugoj odluci takođe poništila sopstvenu odluku usled izjave samog podnosioca zahteva da je imovina prodana tokom sedamdesetih, zbog čega zahtev ne potpada pod delokrug Komisije i pod vremenski okvir za takve zahteve. Sud je utvrdio da odluka mora da bude poništena i zahtev M. V. mora da bude odbačen zbog nenadležnosti KIZK.
31. Na osnovu gore navedenih razloga i shodno članu 13.3 (a) UNMIK uredbe 2006/50, kao što je izmenjeno i dopunjeno Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Krassimir Mazgalov, sudija EULEKS-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEKS-a